

Zeytin Dalı

– Yusufmansiz · 08 Şubat 2019

Zeytin ağacının buruk bedeni
Esen rüzgarda
Dalının kırılmasına biçare bakıyor...
Körpe dalını kaybediyor...
Dökülen Meyvelerinin acısı geçmezken...
Dalını kaybetmesine üzüyor...
Toprağa saplanmış kökü acıdan titriyor...
Dili tutulmuş, söz söyleyemiyor...
Yeşillenmiş dalına kavuşmasını beklerken..
Toprağa söz geçiremiyor....

Dal Budak düşünce toprağa
Hasret rüzgarları savuruyor dalı...
Yağan yağmura nisbet
Sel sürüklüyor...
Toprağı besleyen yağmur sessizken...
Vuslatı küstürüyor...

Taşan derenin sularında...
Süzülüyor zeytin dalının nazik bedeni
Meyvesini ulaştırıyor
Gurbetine...
Anasına gözyaşları akıtırken... .
Yıkılmış köprülerle nisbet...
Çekip gidiyor...
Geçmişine ağıtlar yakarken...

Çatlamış ağacın bedenine vuran taşkın
Yalnızlığını serinletmiyor...
Bilakis!
Yangınını körüklüyor...
Küçük zeytin dalının yolculuğunu izleyen Ana
Dalına kavuşmasını umuyor...
Ana Yüreği bu!
Gövdede dik duruşa mecbur.

Yeşillenmiş gönlü hüznle boğuluyor...
Dalına hasret türküleri yakarken...
Köküne akan yaşları
İçten içe yüreğini yakıyor...